

יְהִימוּ מַכְשָׁל מִדֶּרֶךְ עָפִי. (ישעיהו נ"א יד)
 * נא לא לעיין בעלונים בזמן
 התפילה וקריאת התורה -
 שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * נא לא לטלטל
 העלונים במקום שאין
 בו ערוב כהלכה !
 משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

ברוך שאמר

הגלין השבוע מקדש לעלוי נשמת
 מזור חמי אברהם (אלפרט)
 לכישפחת בחינן,
 בן ויולט זימבול ואליהו (אילי).
 שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח אדר),
 (בשבוע הבא ביום שני בשב"ק)

נושא השעור:
'איך להכין יין טוב'
שנת ה-תשפ"ה !
נמסר באלעד.
העלון טעון גניזה

בס"ד ערב שבת קדש פרשת 'שמיני', כז' (12 לעומר) - < כח' (13 לעומר), שבת מברכין חז"ש אייר, פרקי אבות - פרק א', ניסן, ה-תשפ"ה, (2025 \ אפריל \ 19 > - 18 למניינם)

שיעורי הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פרשת 'שמיני'
נושא השעור: 'צדוק הדין'
 ובשיעור למה דוקא ביום חנוכת המשכן,
 הקב"ה 'לקח' העניש את נדב ואביהו -
 זה: וכי איך זמנים אחרים?
שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה-תשפ"ה,
שנמסר השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

זמני כניסת וציאת שבת פרשת 'שמיני' - ה-תשפ"ה (2025 למניינם)

הזמנים		לפי שעון		קיצ		מבוסס על פי לוח - "פאר הלוח"	
כניסת	יציאת	כניסת	יציאת	כניסת	יציאת	כניסת	יציאת
השבת	השבת	השבת	השבת	השבת	השבת	השבת	השבת
ירושלים -	18:40	19:55	20:42	ירושלים -	18:40	19:55	20:42
תל-אביב -	18:58	19:57	20:39	תל-אביב -	18:58	19:57	20:39
חיפה -	18:51	19:57	20:42	חיפה -	18:51	19:57	20:42
באר-שבע -	18:59	19:55	20:40	באר-שבע -	18:59	19:55	20:40

קוראים יקרים: השיעור הוקלד משמיעה- ולכן הניסוח הוא כשל אדם המדבר אל השומע ועל-כן יש להתייחס אליו כאילו נשמעים הדברים מפי כבוד הרב ממש בעת קריאת העלון !!!
 תודות לאדם היקר, החפץ בעילום שמו, על הטרחה בתמלול והקלדת השיעורים של הרב לתועלת, לטובת וליזכוי הרבים, וכן לכל העוסקים במלאכה. יהי רצון ש- ה' יראה בטוב מעשה ידיהם ויברכם שיזכו בכל מלי דמיטב ויזכו להמשיך ולזכות את הרבים.

להבילת העלון בדוא"ל או בוצאפ- (בלי דבר ובע"ה) ניתן לשלוח הודעה לכתובת דוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com - כמו כן ניתן להוריד את העלון מאתר לדעת.נט גליונות פרשת השבוע.
וקצת קור לא לפתח פלל !!! ה' בנצח רבו והוא ידבר אצל אויביו פתח פבו !!!

הגליין השבוע מקדש לעלוי נשמת
מור חמי אברהם (אלפרט)
למשפחת נחמן,
בן וילט זימבול ואליהו (אילי).
שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח איר),
(בשבע הבא ביום שני בשב"ק)

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמסר השבוע (ביום רביעי) בלעדיו !!!

נושא השעור:
'צדוק הדין'

בס"ד

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

השיעור נכתב, הודפס והוקדש

לרפואת

לרפואת

- דרבנות ברוריה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום שליט"א).
- הגאון הרב שלמה יוסף זיסן שליט"א בן גיטה.
- לרפואת והצלחת: רבי רפאל בובי בן גיטה.
- זימס ג' ארמא בן נחמה רבקה ורדה.
- מרת אסתר עליזה בת גרמן.
- יהודית בת מרסל.
- רפאל (איטו) בן תמר.
- אברהם (חודי) בן רחל.
- לרפואת יעקב בן מרגריטה.
- ולרפואת שיר לוי בת קרן שפועלה בגלישה באתר הזרמון.
- אגל מעיל בת רונית.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פניטו) בן דרבנות זרי.
- אלהי (כהן) בן מרים.
- רוני בן ברכה.
- לרפואת דוד'ל יור' בל'צ' יורה דעה' הרב שלמה יוסף (מופוד) בן חומה וינה.
- לרפואת הרב שלום דרש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת אסתר (פרסני) בת רחל.
- לרפואת דלילה מעין אחיה בת אסתר שחר.
- לרפואת ברכה (ברטן) בת רחל.
- לרפואת מרין מונה אסתר בת אלן.
- לרפואת איתן רחל בת אלן.
- לרפואת עפרה חנה בת ציפורה.
- לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (פניטו) בן דרבנות זרי.
- לרפואת הרב שלום דרש שליט"א בן ימנה.
- לרפואת והצלחת הלער מושי בן גיט - שומע וישוע לביתו בע"ה בראי ושלם.
- לרפואת כבוד מורנו ורבנו - הרב הגאון המקובל - רבי יוד (בציר) בן ויקטוריה - רפואה שלימה אמן!
- לרפואת והצלחת ולבריאות איתנה של כל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם - לזעזעל מכל המנוחות ומכל המחלות ומכל הפגיעות וההאונות ופגיעות יפה בת פרידה.
- לרפואת כל הפעולות, זיכרונות ואורחים, מהמאומות ומדפגזות ומלחמות ישראל ופעולות האביבה.
- לרפואה שלימה ולכל הישועות - אמן !

להצלחת

• משה בן שוקת ויהי ובני ביתו - ימלא זה כל משאלות לבם לטובה !
• הילה עלת בת ציפורה
• טומר כהן בן גילה

• לשמירה ולהצלחת בני משפחת קמליאן - ובמיוחד רעייתו הילקה - פוית ולדה מרשיה בת מרין מונה אסתר ורני אהרן בן פרוזה אלהי - לרפואה שלימה - לבריאות איתנה, לפרנסה טובה ומוצלחת בריחו ולא בצימצום - יהי רצון שזוכה להמשך ולכוח ולהפיק - בלי גדר ובע"ה - דברי תורה של כבוד הרב ברוך רוזנבלום - לעוד הרבה הרבה שנים, אמן.

• לבריאות איתנה והצלחת ילדיו - לנחלתם לבריאות איתנה ובחורחה ופרנסה טובה - שזכו לתורה ולמצוות ולחינוך הגון משורש נשמתם - ושזכו לרע קודש של קיימה - לעבודת ה' יתברך ולאריכות חיים אמן - ואלה שמותם:

- קארין אלהי בת פוית ולדה מרשיה
- גיטה רחל בת פוית ולדה מרשיה
- נתנאל בן פוית ולדה מרשיה
- כל זיכרונות וכוונות הבטחון

ימלא ה' כל משאלות לבם ולבנו לטובה !

לעילוי נשמות

לעילוי נשמת הורי ע"ה

אבן, מורי ועשרת ראשי, היקר - יעקב (קמליאן) בן רחל ויצחק ז"ל

לעילוי נשמת אמי היקרה מרת פרוזה אלהי בת חביבה ז"ל

- ר' יצחק אהרן רוזנבלום בן ישראל זאב ז"ל - אביו של כבוד הרב ברוך רוזנבלום שליט"א (שיבדל לזימים טובים וארוכים אמן).
- לע"ה ישישקר (תעלוי) בן מרים ורוד - נפטר לבית עולמו ונטמן ביום השני ז' באדר, ערב שבת קודש פרשת 'אתה תצא', ה- תשפ"ה.
- לע"ה ישישקר (שלי) בן וזרה נפטר יד' אדר א' ה- תשפ"ה.
- ולע"ה בנו - אבינו (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב' אדר ב' ה- תשפ"ה.
- לע"ה הרבנית אביגיל כדורי ע"ה (אשת הרב דוד כדורי זצ"ל - ראש ישיבת המקובלים נחלת יצחק) נטמנה ביום כו' אדר א' ה- תשפ"ה.
- לע"ה הרב יהודה (דרעי) בן אסתר זצ"ל - הרב הראשי לבאר שבע, נפטר לבית עולמו ביום שלישי, ג' תמוז (ביום היולדת הרבי מליובאוויטש) ונטמן בליל ד' בתמוז (אור ליום רביעי) ה- תשפ"ה.
- לע"ה לינדה (שלום הלוי) בת אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה ביום אחד בשבת, טו בתמוז התשפ"ה.
- לע"ה הגב' אורנית שרון ע"ה בת הדסה ויהי עתה בליל - נפטרה ונטמנה ביום רביעי ג' אב - ה- תשפ"ה.
- לע"ה הגב' המנוחה רוחה בת עליזה ז"ל - נפטרה ביום שלישי כה' זושן ונטמנה ביום רביעי כו' זושן ה- תשפ"ה.
- לע"ה שליו חוב"ד שנרצח באכזריות באמירות הר"ר גבי הכהן קוגן ה"ד, שנרצח באמירות ביום עישי כא' מר זושן ונטמן בהר הזיתים בירושלים בליל כה' במר זושן (אור ליום שלישי) ה- תשפ"ה.
- לעילוי נשמת זכרנו היקר נסים (אסיג) בן בידה שהלך לעולמו ביום שבת קודש פרשת 'ישע' - כ' בכסלו ונטמן למנוחת ביום אחד בשבת כ"א בכסלו ה- תשפ"ה.
- לעילוי נשמת המנוחה מרגלית ז"ל בת גילה, נפטרה לבית עולמה ביום ע"ה, בטבת ה- תשפ"ה.
- לע"ה מרן ראש ישיבת 'כסא רומים' הרב מאיר נסים מאו"ה (נאמן) כמסאנה ונה זצוק"ל. נפטר ביום שבת קודש שביעי של פסח, כא' ניסן ה- תשפ"ה, ונטמן למנוחת ביום אחד בשבת (איסרו ז"ה), כב' בניסן ה- תשפ"ה.

ת.נ.צ.ב.ה

אל תפספסו את עלובי הברסר:

תפארת יעקב ופריה

- ובמאמר הפותח לעלון פרשת 'שמיני' - (בעמודים 1 ו- 3) שכותרתו: "גבורה ותקומה - דימית אהרן" - מאמר לשבת פרשת 'שמיני', מאת: הרב אליעזר שניידל, מובא מאתר 'מאיר הראל - מודיעין'.
- בעמוד 4 - מאת הרב משה בובי שליט"א, דבר תורה לפרשת 'שמיני' - שכותרתו: 'הבסיס להשראת השכינה'.
- בעמוד 5 - המדור 'רפואה והלכה' מאת הרב אברהם רזניקוב שליט"א, רב המרכז הרפואי סוראסקי (איכילוב), לשבת פרשת 'שמיני' - שכותרתו: "התמקרות".
- בעמוד 6 - בפינת ההלכה מאת הרב משה בובי שליט"א - סימן תצג - מנהגי ימי ספירת העומר - מתוך הילקוט יוסף - מאת רבנו מרן הרה"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.
- בעמוד 7 למעלה - ממתק לשבת פרשת 'שמיני' - מאת הרב נחמיה וילהלם, שליח חב"ד בעיר בנגקוק, תאילנד שכותרתו: "אחות אחים".
- בעמוד 7 למטה - פניני אבות - מאמרים מפרקי אבות.
- בעמוד 8 - מדור האור של הפרשה - על פי אור החיים הקדוש, לשבת קודש פרשת 'שמיני' - שכותרתו: 'אדם ובהמה תושע ה'.
- בעמוד 9 למעלה - הטור של רבי יהונתן אפדי שליט"א - רב בית הכנסת 'יוסף חיים', אור יהודה - דבר תורה לפרשת 'שמיני' והנושא הפעם: 'גם בחשך יש הרבה אור!'
- בעמוד 9 למטה - תדרי 'הגל השקט' המופעלים בעת חרום בשבת קודש.
- בעמוד 10 - הספור לשבת פרשת 'שמיני' - 'תביעת הקב"ה מהנותרים' - מובא מאתר 'תורתך לא שכתתי'.

נושא השעור:

'צדוק הדין'

ברוך שאמר

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו ה- תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) בלעדיו !!!

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

פרשת שלח – צדוק הדין – פלגת ה- תשפ"ה – אלעד.

הנשיאים להקריב, אמר הקדוש ברוך הוא יכתב שְׁבוּם זה נברא העולם.

דבר נוסף, אותה שנה יצא פסח במוצ"ש – ולמה? כי אם ר"ח ניסן היה ביום ראשון, ממילא ט"ו לחודש ניסן היה ביום ראשון שבועיים לאחר מכן.

עוד, אומרת הגמרא {מסכת מגילה י, ב} – [על הפס' הראשון בפרשה ו'יהי ביום השמיני]; וכי בכל מקום שנאמר 'ויהי' יש בו צער, והכתוב אחר שבעת ימי המילואים {ויקרא ט-א} ויהי ביום השמיני והוא היה יום א' ניסן, יום הקמת המשכן. ותניא אותו היום היתה בו שמחה לפני הקדוש ברוך הוא כיום שנבראו בו שמים וארץ. ונלמד בגזירה שוה מבריאת העולם, כתיב הכא ויהי ביום השמיני וכתוב התם בבריאת העולם {בראשית א-ה} ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. הרי שכתוב 'ויהי' אף שלא היה צער. מתרצת הגמרא: היה שם גם צער, דהא שכיב מתו נדב ואביהוא בו ביום.

חז"ל הקדושים מפליגים מאד ביום הזה, ומציינים כמה וכמה דברים שאירעו ביום הזה;

אומר המדרש {שיר השירים רבה, פרשה א, אות א} – **באתי לגני אחתי כלה. אריתי מורי עם בשמי, זה קטרת הסמים וקמץ הלבונה, אכלתי יערי עם דבשי, אלו אברי עולה ואמורי קדשי קדשים. שתיתי ייני עם חלבי, אלו הנסכים ואמורי קדשי קלים. אכלו רעים, זה משה ואהרן. שתו ושכרו דודים, אלו נדב ואביהוא שנסתכרו בצרתן.**

מדרש נוסף, אומרים חז"ל {במדבר רבה, פרשה יג, אות ב} – **אריתי מורי וגו', אמר רבי שמעון בן יוסנה: שלשה דברים פתוב פאן: אריתי מורי עם בשמי, אכלתי יערי עם דבשי, שתיתי ייני עם חלבי, פנגד שלשה דברים שעשו הנשיאים שלא פהגו וקבלם הקדוש ברוך הוא, ואלו הן: בכל מקום אין היחיד מתנדב בקטרת, והנשיאים הביאו, (במדבר ז, יד): פף אחת עשרה זהב מלאה קטרת. בכל מקום אין היחיד מביא חטאת אלא אחר ידיעת חטאו, ואלו הביאו שעירי שלא בחטא. בכל מקום אין קרבן יחיד דוחה את השבת, וכאן קרבן יחיד דוחה את השבת. הא למדנו כמה קרבן נשיאים חביב לפני הקדוש ברוך הוא.**

אומר רש"י [שנה"ש ה, א] – **באתי לגני. בימי חנוכת הבית: אריתי לקטתי והוא לשון משנה כמלא אורה וסלו ואף לשון מקרא (תהלים מ) וארוה כל עברי דרך ונאמר על שם הקטורת שהקטירו קטורת יחיד הנשיאים על מזבח החיצון ונתקבלה והוא דבר שאינו נוהג לדורות ועל כן נאמר אכלתי יערי עם דבשי שם דבש שהוא גדל בקנים כענין שנאמר (שמואל ה ו) ביערת הדבש ויערת היא לשון קנה כמו (שמות ב) ותשם בסוף ושוויתיה ביערא ומוצאין הדבש ומשליכין העץ ואני מרוב חיבה**

פרשת השבוע שנקרא בע"ה בשבת זו, פרשת שמיני.

פותחת הפרשה: {ויקרא ט, א} ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: {ב} ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני ה': {ג} ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה.

אומר רש"י – ויהי ביום השמיני. שמיני למלואים, הוא ראש חדש ניסן, שהוקם המשכן בו ביום ונטל עשר עטרות השנויות בסדר עולם (פרק ז).

בא הכלי יקר ושואל, למה לא כתבה התורה את התאריך במפורש, כמו בפרשת פקודי – {שמות מ, יז} ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן; למה צריך לכתוב 'ביום השמיני' ואח"כ להסביר: ועוד, מזה בדיוק עשר עטרות?

אומר הכלי יקר – ואולי לפי שר"ל כי בעצם היום ההוא נראה ה' אליהם ולא בימים הקודמים ע"כ הוצרך ליתן טעם מה יום מימים לפי שהיה יום זה שמיני דבר זה גרם לו קדושה ביתר שאת, כי כל מספר ז' חול ומספר שמיני קודש כדעת המדרש (יל"ש שמות רמא טו) האומר שכל קלוסו של משה היה באז, ומאז באתי לדבר בשמך, אז ישיר משה כו', כי אז היינו אחד רוכב על ז' והוא להשליט את השי"ת על כל ז' כוכבי לכת ועל כל הנמצאים שנתהוו בו ימי בראשית, וע"כ נראה להם ה' ביום זה דווקא מצד היותו שמיני כי מספר זה מיוחד אליו ית'. וזה טעם הקרבן שאינו מרוצה כ"א מן יום הח' והלאה, וזה טעם שהמילה שבה' דוחה השבת שבה' כי הרוחני דוחה הגשמי.

ומה שיום ח' זה נטל עשר עטרות, רמז למה שארז"ל (ערכין יג:) כינור של ימות המשיח יהיה ח' נימין ושל העוה"ב י' נימין לפי שלמות המשיח ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר כי ה' אחד רוכב על ז' כוכבי לכת מנהיגי העה"ז, אבל לעה"ב שיהיו מופשטים מן החומר לגמרי יתוסף בהם השגה שיכירו כח מלכותו ית' על כל נבדלים העליונים הכלולים במספר ט' בסוד ארון ט' וכפורת טפח ואז השמיני יעלה למספר י', ע"כ בא הרמז ביום שמיני זה שנטל י' עטרות לומר כי יש בו מעין של העה"ב כי שם יראו את כבוד ה' עין בעין וכן ביום זה נאמר כי היום ה' נראה אליכם.

ומהם העשר עטרות שנטלו באותו היום?

אומרת הגמרא {מסכת שבת פז, ב} – על הפס' בפרשת פקודי: {שמות מ-יז} ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן. תנא: אותו יום נטל עשר עטרות: ראשון למעשה בראשית ראשון לנשיאים ראשון לכהונה ראשון לעבודה ראשון לירידת האש ראשון לאכילת קדשים ראשון לשכון שכינה ראשון לבדך את ישראל ראשון לאיסור הבמות ראשון לחדשים.

ביום הראשון שברא הקב"ה את עולמו, נאמר {בראשית א, ה} ויהי ערב ויהי בקר יום אחד;

אומר המדרש {במדבר רבה פרשה יג, אות ו} – **ביום הראשון, אמר רבי שמואל בר אבא, מהו ביום הראשון, מן היום הראשון שברא הקדוש ברוך הוא את העולם נתאנה לדור עם בריותיו בתחתונים, ראה היאך כתיב בברית יום ראשון (בראשית א, ה): ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, יום ראשון אינו אומר, אלא יום אחד, וכשם שאמר יום אחד יאמר יום שנים יום שלשה, אלא למה אמר יום אחד, שעד שהקדוש ברוך הוא היה יחידי בעולמו נתאנה לדור עם בריותיו בתחתונים, לא עשה כן אלא פיון שהוקם המשכן והשירה בו הקדוש ברוך הוא שכינתו ופאו**

¹ **ברוך שאמר:** ולכן המקריב ביום הראשון היה נחשון בן עמינדב, כמ"ש {במדבר ז, יב} ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה; אומרים חז"ל, כמו שביום הראשון לבריאה נאמר 'יום אחד', כעת כאן, ביום חנוכת המשכן, שהגיעה הבריאה לתיקונה – יום ראשון בשבוע היה, נאמר 'יום ראשון!' וזוה בא 'האחד' לתיקונו.

² **ברוך שאמר:** ראיתי בספר ליל שימורים, שגם חתונתו של יעקב אבינו עם לאה, היתה בערב שבת קודש – 'שבת הגדול', ור' אברהם פלאגי כותב, שבמוצאי שבת של אותה שנה היה ליל הסדר.

³ **ברוך שאמר:** הפס' הזה רומז לג' דברים שעשו הנשיאים בימי חנוכת המשכן, והקב"ה קיבל את זה.

⁴ **ברוך שאמר:** כל א' מהנשיאים הקטיר קטורת; נחשון בן עמינדב הקטיר קטורת באותו היום. השוני היחיד, שאת הגחלים הוא לקח מהמזבח החיצון והוא לא שם את הכף והמחתה בתוך מזבח הזהב (הפנימי).

נושא השעור:

'צדוק הדין'

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

אכלתי יערי עם דבשי אכלתי הקנה עם הדבש⁵ את שאינו ראוי עם הראוי קטרת נדבה וכן שעירי חטאת שהקריבו הנשיאים ואין חטאת קריבה נדבה ואני קבלתים בו ביום.

פירוש הדבר, כאן אכל הקב"ה את הדבש עם היערה – זאת אומרת, הקב"ה לקח את הקרבן שלהם למרות שלא היה קרבן ציבור. ועוד, קיבל הקב"ה את קרבנם למרות שלא היה חטא.

אומרים חז"ל {שיר השירים רבה, פרשה א, אות ב} – {על הפס' "דודי נרד לגנו" וגו'}; **אמר רבי יהושע בן לוי להוטים היו ישראל אחרי שכינה, כמה דאת אמר: יבא דודי לגנו, לגנונו.**

עוד, אומר המדרש {שם אות יב} – **ישקני מנשיקות פיהו, היכן נאמרה? ... רבי מאיר אומר באהל מועד נאמרה.**

אומרים חז"ל {שם פרשה ה, אות א} – **באתי לגני, אמר רבי מנחם חתניה דרבי אלעזר בר אבונה בשם רבי שמעון ברבי יוסנה, באתי לגן אין כתיב כאן, אלא לגני, לגנוני, למקום שהיה עקרי מתחלה, ועקר שכינה לא בתחתונים היתה, הלא הוא דכתיב (בראשית ג, ח): וישמעו את קול ה' אלהים מתהלך בגן, אמר רבי אבא מהלך אין כתיב כאן אלא מתהלך, מקפץ וסליק מקפץ וסליק, חטא אדם הראשון, ונסתלקה השכינה לרקיע הראשון, חטא קין נסתלקה לרקיע השני, חטא אנוש נסתלקה לרקיע השלישי, חטא דור המבול נסתלקה לרקיע הרביעי, חטא דור המגדל נסתלקה לרקיע החמישי, חטאו אנשי סדום נסתלקה לרקיע הששי, חטאו המצרים בימי אברהם נסתלקה לרקיע השביעי. כנגדן עמדו שבעה צדיקים והורידה לארץ, זכה אברהם הורידה משביעי לששי, עמד יצחק והורידה מששי לחמישי, עמד יעקב והורידה מחמישי לרביעי, עמד לוי והורידה מרביעי לשלישי, עמד קהת והורידה משלישי לשני, עמד עמרם והורידה משני לאחד שהוא ראשון, עמד משה והורידה לארץ.**

אם כן יום חנוכת המשכן, היתה הפעם הראשונה שהשכינה שרתה בתחתונים מאז חטאו של אדם הראשון – 2448 שנים, ללמדנו את מעלת היום הזה!

אבל באותו היום הגיע גם האסון הנורא – פטירתם של שני בני אהרן, נדב ואביהוא; כמובן שאין לנו בכלל הבנה מי היו נדב ואביהוא, אבל דבר אחד אנחנו צריכים לדעת, שפטירתם ממשיכה לכפר עד עצם היום הזה! אנחנו מתאבלים במשך 3336 שנים על פטירתם – לכאורה, לא מצוינו דבר כזה בשום מקום. בנוסף, גם **פוסק השולחן ערוך**, שבר"ח ניסן מתאבלים תענית יחיד על פטירתם של נדב ואביהוא;

נשאלת השאלה – אם הם נעשו, לכאורה, על עבירה שעשו, אז על מה בדיוק יש לנו להתאבל עליהם מאות שנים???

פטירתם של נדב ואביהוא, זה דבר ששכל אנושי לא יכול להבין. עד כדי כך, שאנחנו זוכים לכפרת עוונות בזכותם – מעין העקידה, שעד היום אנחנו 'אוכלים' בזכותה;

כותב הזוהר הקדוש יסוד נורא {אחרי מות, נ"ח, ע"א} – **וכל מאן דמצטער על יסוריהו דצדיקא וכל מי שמצטער על יסורי הצדיקים, מעבירין חובביא דלהו מלמא מעבירים חטאיהם מן העולם. ועל דא ביימא דא, קורין, אחרי מות שני בני אהרן ועל כן ביום הזה⁷ קוראים אחרי מות שני בני אהרן, דישמעון עמא, ויצטערו על אבודיהו דצדיקא שישמעון העם ויצטערו על אבדן הצדיקים, ויתכפר להו חובביהו ויתכפרו להם חטאיהם. וכל דמצטער על אבודיהו דצדיקא, או אחית דמעין עלייהו וכל מי שמצטער על אבדןם של הצדיקים או מוריד עליהם דמענות, קודשא בריך הוא מכריז עליה ואומר הקדוש ברוך הוא מכריז עליו ואומר,**

⁵ **ברוך שאמר**: בשפה שלנו, אמר הקב"ה: "עיגלתי פינות".

⁶ **ברוך שאמר**: ולמה? לפי שהיו ישראל ממתנינים מכ"ה בחודש כסלו שבו כבר היה מוכן המשכן, אך השכינה טרם ירדה ולכן התחנונו ישראל "יבא דודי לגנו".

⁷ **ברוך שאמר**: היינו יום הכיפורים.

(ישעיה ו) וסר עונך וחסאתך תכופר. ולא עוד, אלא דלא ימותו בניו ביומוי ולא עוד, אלא שלא ימותו בניו בנמי. ועליה כתיב ועליו נשבת, (ישעיה נג) יראה זרע יאריך ימים וגו'.⁸

א"כ מבטיח לנו הזוהר, שמי שיבכה על פטירתם של נדב ואביהוא ביום הכיפורים, לא ימותו בניו בחייו – לא בכי על הבטן שמקרקרת, אלא על השני אנשים הגדולים הללו שהיו אמורים להנהיג את עם ישראל לאחר משה רבינו; היו 74 כרטיסי כניסה, שחילק הקב"ה למעמד הר סיני. מכל הששים ריבוא שיצאו ממצרים, רק 74 אנשים קיבלו כרטיס כניסה – ומי אלה היו? אומרת התורה: {שמות כד, א} **ואל משה אמר עלה אל ה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל וגו' – ללמדנו, שזו היתה ההנהגה של עם ישראל – משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים זקנים.**

אותו היום הקריבו 'אש זרה' והסתלקו מן העולם. אין הסבר מדויק מהי 'אש זרה', כי חז"ל הקדושים מונים למעלה מט"ו פירושים מזה בדיוק 'אש זרה';

אומרים חז"ל {ויקרא רבה, פרשה כ, אות ט} – **רבי מני דשעב ורבי יהושע דסכנין ורבי יוחנן בשם רבי לוי אמרו בשביל ארבעה דברים מתו בני אהרן, ובכלל כתיב בהן מיתה, על שהיו שותני יין, וכתיב בו מיתה, שנאמר (ויקרא י, ט): יין ושכר אל תשת. ועל ידי שהיו מחסרי בגדים, וכתיב בו מיתה, שנאמר (שמות כח, מג): והיו על אהרן ועל בניו, ומא היו חסרין, מעיל, שפתוב בו מיתה, שנאמר (שמות כח, לה): והיה על אהרן ולשרת, ועל ידי שנכנסו בלא רחיצת ידיים ורגלים, שנאמר (שמות ל, כא): ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו, וכתיב (שמות ל, כ): בבאם אל אהל מועד ירחצו מים, ועל ידי שלא היו להם בגדים, וכתיב בו מיתה, הלא הוא דכתיב (במדבר ג, ד): וימת נדב ואביהוא. אבא חנין אומר על ידי שלא היו להם נשים, דכתיב (ויקרא טז, ו): וכפר בעדו ובעד ביתו, ביתו זו אשתו...**

באים חז"ל במדרש ואומרים, שארבע פעמים חוזרת התורה על פטירתם של נדב ואביהוא: פעם אחת בפרשת השבוע, פעם אחת בפרשת אחרי מות, פעם אחת בפרשת במדבר ובפעם נוספת בפרשת פינחס;

אומר המדרש {במדבר רבה, פרשה א, אות כד} – **בארבעה מקומות הוא מזכיר מיתתו של בני אהרן ומזכיר סרחנו, וכל כך למה, להודיע שכל היה עון בידם אלא זה בלבד.**

אמר רבי אלעזר המודעי **צא וראה כמה היא קשה מיתתו של בני אהרן לפני הקדוש ברוך הוא, שכל מקום שהוא מזכיר מיתתו מוזכר סרחנו, כל כך למה, כדי שלא יתן פתחון פה לבאי עולם, שלא יהו הבריות אומרים מעשים מקלקלים היה להם בסתר שעל ידי כן מתו. וימת נדב ואביהוא לפני ה', אמר רבי יוחנן וכי לפני ה' מתו אלא מלמד שקשה לפני הקדוש ברוך הוא בשעה שביניהם של צדיקים מסתלקים בחייהם דאביהם. בהקרבם אש זרה לפני ה', רבי יוחנן דיפו בעא קומי רבי פינחס בר חמא בשם רבי סימון, כאן את אמר לפני ה' לפני ה' שתי פעמים, ולהלן את אמר (במדבר ג, ד): על פני אהרן אביהם, פעם אחת, אלא מלמד שהוא קשה לפני הקדוש ברוך הוא כפלים מאביהם.**

דבר נוסף שמצאנו בפטירתם של נדב ואביהוא, מראשית הבריאה ועד היום, לא מצוינו אדם שישב שבעה עוד לפני שהנפטר נפטר – חוץ מאהרן אלעזר ואיתמר;

כותבת התורה בפרשת צו: {ויקרא ח, לג} **ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים וגו'.**

⁸ **ברוך שאמר**: אמר לי פעם ת"ח שבקיא בתורת הסוד, שיש כאן הבטחה נוספת – שתזכה לבנים, אחרת הוא לא היה אומר שלא ימותו בניו בחייו. בנוסף, יש כאן הבטחה לאריכות ימים, שרק כשתהיה בגיל מבוגר – בגיל 100 והבנים שלך יהיו בגיל 80 – זו הבטחת הזוהר, שלא ימותו בניו בחייו.

נושא השעור:

'צדוק הדין'

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך חשבו (ביום רביעי) באלעד !!!

משיחותיו של הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת
 מור חמי אברהם (אלפרט)
 למשפחת נחמן,
 בן וילט זימבול ואליהו (אילי).
 שיום פקדתו ל' ניסן, (א' דר"ח איר),
 (בשבוע הבא ביום שני בשב"ק)

החיצון, ואילו נדב ואביהוא הקריבו על המזבח הפנימי. אבל זה שלקחו אש זרה ועשו קטורת, היה להם ממי להעתיק – אז על זה שהקריבו במזבח הפנימי במקום בחיצון, על זה היה מגיע להם עונש מיתה!!

לפני שנמשך, הייתי רוצה להביא את דבריו של המגיד מישרים – **ר' יוסף קארו** זיע"א, שכתב בספר את מה שהיה מדבר איתו המלאך; שם שואל **ר' יוסף קארו** את המלאך, מפני מה מתו נדב ואביהוא;

כותב המגיד מישרים {פרשת שמני} – [אומר המלאך לבית יוסף]: **ומ"מ לדברי הכל חובא דידהו קלישא הו** כל הדעות שנאמרו בחז"ל, בא לומר לך שהעוון שבגיני הם מתו היה קלוש ביותר, **ולא הוה כדאי למימת עליה** ולא היו צריכים למות בגללו, **ואוף בחובא דאהרן לא הוה להו למימת עליה** וגם בגין חובו של אהרן שעשה את העגל, לא היו צריכים למות – ולמה? **משום דהו גדולים מבני עשרים** שהיו גדולים מגיל עשרים, **ותו דהתפלל עליו משה ע"ה, ותו דאייתי הביאו קרבן לכפרא, אלא דכיון דחבו חובא** שעשו מעשה שאין לנו בו הבנה מהו **אע"ג דקליש איהו** ואפילו שכל העוונות שעשו הם עוונות קלושים ביותר **איתער עלייהו חובא דאהרן אבוהון** התעורר עליהם היחובי שהיה אצל אהרן **אע"ג דצלי** שהתפלל עליה משה, **ואוף אייתי ואע"פ שהביאו עליה קרבן ואצטרף בחובא** הצטרף אותו 'חוב קטן' **דידהו קלישא** שהיה לנדב ואביהוא, **ואיצטרף במאי דבעא קב"ה לאיתקדשא בהו** לקב"ה היתה סיבה שצריך להמית משהו בזמן חנוכת המשכן, **ולא הוה בישראל כוונתיהו** ולא היה בישראל כמו נדב ואביהוא **וכמו שאמרו חז"ל על פסוק 'הוא אשר דבר ה' בקרובי אקדש'.**

ותדע דחובא דידהו קליש טובא אותו 'חוב' של נדב ואביהוא היה קלוש ביותר – ומחי הראיה לכך? **מדאפליגו כמה רבנן מאי חבו כדאפליגו בחובא דמשה במאי הוה משום דהוה קלישא טובא ולא כדאי למחשביה חובא** מזה שיש כ"כ הרבה דעות מה היה עוונם, זה סימן שהעוון שלהם היה דק מן הדק, אחרת אם החוב היה גדול, כולם היו מסכימים לדעה אחת, **אלא משום 'וסביבו נשערה מאוד', ואע"ג דאהרן נתכוון לטובה צלי עליה משה, ואוף אייתי קרבנא לכפרא הוה דא בחובא דחילול ה' בדבר ע"ג באורחא דצדיקייא וכדאמר דוד המלך ע"ה 'וחטאתי נגדי תמיד'.**

אם אני נמצא על במה ואני לוקח חתיכת נייר ושואל את הציבור "מה יש לי ביד?" – האם משהו ידע לומר מה יש לי באמת ביד? כנראה שאף אחד; אמנם רואים משהו לבן, אבל אף א' לא יבחין באמת מה זה. א' יגיד שזה כפתור, השני יגיד שזה קיסם אזניים, השלישי יגיד שזה חתיכת פופקורן וכ'. אבל ברגע שאני לוקח חפץ – דוגמת ספר, כולם ידעו לומר שזה ספר – אף אחד לא יגיד שזה מכסה מנוע 😊

כך היה אצל נדב ואביהוא, היות והחטא היה 'דק מן הדק', הביאו חז"ל כ"כ הרבה דעות מה היה חטאם.

באים חז"ל ואומרים לנו, שחטאם של נדב ואביהוא לא התחיל מעכשיו, היה להם 'חשבון פתוח';

בפרשת משפטים, לאחר שהקב"ה מזהיר את משה רבינו – {שמות יט, כא} ... **פן יִהְיֶה אֵל ה' לְרֹאשׁוֹ וְנִפְל מִפְּנֵי רֶב, וְחָזַר וְהִזְהִיר פַּעַם נֹסֶפֶת** – {שם כד} ... **לֹךְ רֹד וְעֵלִית אֶתְּהָ וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֵל יִהְיֶה לְעֵלֶיךָ אֵל ה' פֶּן יִפְרֹץ בָּם ;**

אומר רש"י – לך רד. והעד בהם שנית, שמזרזין את האדם קדם מעשה, וחוזרין ומזרזין אותו בשעת מעשה: **ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים.** יכול אף הם עמד, תלמוד לומר ועלית אתה. אמור מעתה, אתה מחצה לעצמך ואהרן מחצה לעצמו והם מחצה לעצמם. משה נגש יותר מאהרן, ואהרן יותר מן הכהנים, והעם כל עיקר אל יחרסו את מצבם לעלות אל ה'.

אומרים חז"ל {תנחומא, שמני, אות א} – **ויהי ביום השמיני. זה שאמר הכתוב: שומר מצוה לא ידע דבר רע (קהלת ח, ה). מי היה. זה אהרן שנאמר: ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים, ופתח אהל מועד תשב יומם ולילה. אמר להם משה לאהרן ולבניו, שמרו אבולות שבעת ימים עד שלא יגיע בכם. ושמרתם את משמרת ה', שפך שמר הקדוש ברוך הוא שבעת ימי אבולות עד שלא הביא את המבול, כפיכח. ומנין שנתאבל, שנאמר: וינחם ה' כי עשה את האדם ויתעצב אל לבו (בראשית ו, ו). ואין עציבה אלא אבל, שנאמר: ותהי התשעה ביום ההוא לאבל על ישראל כי אמר העם כי נעצב המלך על בנו (ש"ב יט, ג). וכן עזרא אמר לישראל בשעה שהיו בוכין איש אל אחיו ואיש אל בנו, לכו אכלו משמנים ושתו וגו' ואל תעצבו כי הדות ה' היא מעולם (נחמיה ח, י). באותה שעה שמר הקדוש ברוך הוא שבעת ימי האבל עד שלא הביא את המבול, שנאמר: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ (בראשית ז, י).**

מסופר על איזה רפורמי אחד שהרופאים הודיעו לו שאבא שלו עומד למות, אבל מה לעשות שאותו אחד היה צריך לנסוע לאיזה פגישת קונגרס בחו"ל – איך הוא ישב 'שבעה'! אז הוא הלך לרביה שלו, ושאל אותו האם הוא יכול לשבת לפני שאבא שלו יפטר. אבל לו הרביה: "בשביל מה אתה צריך לטרוח? אני אשב במקומך!"

"באמת?!"
 "כן. אין לי שום בעיה. רק תשלם לי ואין לי בעיה!"
 "כמה זה יעלה לי?"

"כל יום 2000 דולר * שבעה ימים – יוצא 14 אלף דולר – תרשום צ'ק ואני יושב. רק תודיע לי מתי הוא נפטר, שאתחיל לשבת עליו!"
 "תשמע, אני לא אהיה כאן כשהוא ימות, אבל אני אגיד לאח שלי שידוע לך"
 "בסדר גמור!"

"רק משהו קטן. כשאח שלי יגיד לך שאבא נפטר, אני לא יוכל לנחם אותך – אז בוא תשב ששב שבעה כמה דקות, כדי שאנחם אותך!" 😊

ממשיד המדרש ואומר – **וכן הוא אומר לאהרן ולבניו, כשם שנתאבל הקדוש ברוך הוא על עולמו עד שלא הביא את המבול, אף אתם שמו את ימי האבל עד שלא יגיע בכם. היו משמרים ולא היו יודעים על מה משמרים. כמה שנאמר: שומר מצוה לא ידע דבר רע. ועת ומשפט יודע לב חכם (קהלת ח, ה), זה משה, שפבר אמר לו הקדוש ברוך הוא, ונעזתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי (שמות כט, מג), מתקדש אני שם במכבדי. והיה משה משמש כל שבעת ימי המלואים. והיה מתירא לומר שמה מדת הדין פוגעת בו, שנאמר: ונקדש בכבודי. ולא עשה, אלא אמר לאהרן, שמרו אבל שבעת ימים. אמר לו: למה. אמר לו: כך אמר לי הקדוש ברוך הוא, כי כן צויתי. כיון ששמרו שבעת ימי האבל ובא יום השמיני נכנסו נדב ואביהוא להקריב, פגעה בהן מדת הדין ונשרפו, שנאמר: ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה'. בא משה ואמר לאהרן, הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש. והיכן דבר. במדבר סיני, ונעזתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי. וכן אמר משה לאהרן, העת שאמר לי בקרובי אקדש, חשבתי כי בי או בד יפגע, ועכשו אני יודע כי הם גדולים ממני וממך. וידם אהרן, היה לו הדבר לנחמה. לך נאמר: שומר מצוה לא ידע דבר רע.**

לא מצינו קודם לכן, שהקב"ה הורה להתאבל על משהו – לא על אברהם, לא על יצחק, לא על יעקב ולא על משה ולא על אהרן – אלא רק על דור המבול ועל נדב ואביהוא.

למה מתו נדב ואביהוא? התורה כותבת מקרא פשוט – {י, א} **ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתנתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם:** {ב} **ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה';**

שואל החתם סופר, ומה עשה נחשון בן עמינדב – לא אותו דבר?! – אז למה דוקא על נדב ואביהוא היתה התביעה?

אם תאמר שנדב ואביהוא היו לפני נחשון בן עמינדב – מובן למה נענשו. אבל הם ראו שנחשון בן עמינדב מביא מחתה עם קטורת ומקטיר אותה. אמנם המחתה והקטורת של נחשון בן עמינדב נעשתה על המזבח

⁹ **ברוך שאמר:** תוספות ישנים מסכת יומא.

נושא השעור:

'צדוק הדין'

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך חשבו (ביום רביעי) בלעד !!!

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

בהמשך, אומרת התורה: {שמות כד, י} **וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רִגְלֵיוּ כַּמַּעֲשָׂה לִבְנֵת הַסִּפִּיר וַיַּעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר: {יא} וְאֵל אֲצִילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יְדֹ וַיַּחֲזֹז אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ;**

אומר רש"י – **ויראו את אלהי ישראל**. נסתכלו והציצו ונתחייבו מיתה, אלא שלא רצה הקדוש ברוך הוא לערבב שמחת התורה, והמתין לנדב ואביהוא עד יום חנכת המשכן, ולזקנים עד, (במדבר יא א) ויהי העם כמתאוננים וגוי ותבער במ אש ה' ותאכל בקצה המחנה, בקצינים שבמחנה ... **ואל אצילי**. הם נדב ואביהוא והזקנים: לא שלח ידו. מכלל שהיו ראויים להשתלח בהם יד.

אם כן היות ולא רצה להרוס הקב"ה את השמחה במעמד הר סיני, לכן הוא בחר לתת את 'המכה' דוקא ביום חנוכת המשכן – והשאלה שנשאלת היא – למה דוקא ביום חנוכת המשכן?

מתי מתו הזקנים, והרי גם להם הגיע עונש?

אומרת התורה בפרשת בהעלותך: {במדבר יא, א} **וַיְהִי הָעַם כַּמֵּתָאֻנִּים רַע בְּאֲזֵנֵי ה' וַיִּשְׁמַע ה' וַיַּחֲרֹ אֶפֶס וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ ה' וַתֹּאכַל בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְגו';**

אומר רש"י – **בקצה המחנה**. רבי שמעון בן מנסיא אומר בקצינים שבהם ובגדולים.

נשאלת השאלה – ואם נדב ואביהוא לא היו חוטאים, את מי היה לוקח הקב"ה במקומם?

אומר המדרש {ויקרא רבה, פרשה יב, אות ב} – **אמר משה לאהרן, אחי, בסיני נאמר לי שאתי עתיד לקדש את הבית הזה, ובאדם גדול אני מקדש, והייתי סבור שמה או בי או בך הבית הזה מתקדש, ועכשיו שני בנים גדולים ממני וממך.**

ולמה לקח הקב"ה גם את נדב וגם את אביהוא – למה לא רק את אחד מהם?

אומר הזרע ברוך, זה מה שכתוב בחז"ל שהם מתו היות ולא נשאו נשים; טרם נישואיו של האדם הוא נקרא 'פלגא דגופא'. רק אחרי שהוא מתחתן, הוא נעשה לגוף שלם. ולכן משה ואהרן היו נשואים ולכן היו גוף אחד. נדב ואביהוא שלא התחתנו, היו רק חצי גוף – ולכן היה צריך לקחת את שניהם!

נשאלת השאלה – למה דוקא עכשיו, ביום חנוכת המשכן – אין זמנים אחרים?

בא המגיד מדובנא ומסביר את הדברים כהרגלו בקודש ע"פ משל:

משל למלך שבנה עיר לעשירי העולם – כל התחבורה נבנתה מתחת לפני הקרקע, וכך גם כל תשתיות החשמל וכ"ו – הכל 'ירוק' – דשא, עצים, אגמים וציפורים מציצות!

אמר המלך, אם זה המקום היפה ביותר בעולם, זה צריך להיות גם המקום הבריא ביותר בעולם! – מה עשה? בנה בית חולים, והביא אליו את בכירי הרופאים מכל העולם; בין בכירי הרופאים, היה רופא א' מבוססון שהמלך היה מעוניין בו מאוד והיה מוכן להביא אותו לבית החולים תמורת כל סכום שבעולם, ולבסוף לאחר ששילש את משכורתו, הגיע הרופא לעבוד בבית החולים תמורת מיליון דולר לחודש! – אבל תדאג שהתושבים אצלנו יאריכו ימים עד 120!!!, אמר המלך לאותו הרופא.

התכנסו כל נבחרי העיר לקבל את פניו של אותו רופא; באמצע קבלת הפנים, אומר א' השרים לחברו: "גירי, אני לא מרגיש כ"כ טוב..."

"מה קרה???"

"יש לי לחצים בחזה..."

"זה פעם ראשונה שזה קורה לך?!"

"כן... אני מרגיש שאני מזיע גם..."

"מה תיאומר, קראתי שזה הקדמה להתקף לב!"
 מה יעשו עכשיו – להצלה! אי"א לקרוא עכשיו, כי הכל מתחת לאדמה והם מגיעים רק על אופנועים 😊 – החליטו לקרוא לרופא הבכיר – "הלו ד"ר!!! יש כאן בנאדם שלא מרגיש טוב – דחוף!!!"; "הד"ר מגיע בריצה – "הוא מזיע ויש לו לחצים בחזה...!!!"; "כן אני רואה, זה התקף לב..." – משכיב אותו על הרצפה ומתחיל לעשות לו עיסויים –

אחרי רבע שעה ... תרחור אחרון ונפח את נשמתו 😊
 כולם התחילו מתלחשים – "איזה מין דבר זה, המלך הזה הביא אותו תמורת מיליון דולר בחודש – ותראה מזה, לא הצליח להציל אותו ... מה שווה הד"ר הזה?!"

לאחר שפינו את הגופה, עלה הד"ר לדבר בפני כל השרים – "רבותי! צר לי על פטירתו של השר. אבל אני רוצה לומר לכם, שבסך הכל טוב שהוא מת! – ולמה אני אומר את זה? כי קיבלתי את העיתונים שיצאו אצלכם בממלכה וכל הכותרות היו בומבסטיות – 'הגיע הד"ר שכל מטופליו חיים עד גיל 120 שנה!!!'; אמרתי לעצמי אוי ואבוי אם אנשים חושבים שאני יכול לרפאות כל דבר. אני יכול להדריך אתכם איך לחיות בריא, ויכול להיות שתזכו לחיות שנים רבות; אבל אם חשבתם שתוכלו לאכול כל היום סופגניות וצלעות כבש ופיצות – זה לא ילך! אני לוקח אחריות רק לגבי מי שאני מטפל בו מאל"ף ועד ת"ו. אבל אי יעשה מה שהוא רוצה ויאמר "יש לי ד"ר – **עליו אני לא אחראי!**"

אומר המגיד מדובנא, כשנבנה המשכן, אמרו אנשים "איזה יופי, נבנה המשכן! – כל עבירה שנעשה, נוכל להביא קרבן ויתכפר לנו!", אמר הקב"ה: "שלא תחשבו שמידת הדין ירדה – ולו במילימטר אחד! מידת הדין נשארה במלוא תוקפה, למי שיתנהג שלא כראוי!" – ולכן דוקא ביום חנוכת המשכן, כדי להביא מורא ופחד בעם ישראל, לקח הקב"ה את נדב ואביהוא!

אדם חונה על אדום לבן – מקבל קנס 250 שקל; מה קורה, אם קבעת פגישה אצל עו"ד בתשע בבוקר, ועל כל שעה שאתה מאחר לו אתה צריך לפצות אותו ב- 2500 שקל; אתה מגיע למקום ב- 8:55 ולא מוצא חנייה – אתה תחנה או לא? ודאי שכן – עדיף שתשלם 250 שקל לכל היום 😊. אבל אם היה יוצא חוק, שכל המחנה על אדום לבן לוקחים לו את האוטו לגריטה – האם מישהו היה מעז לחנות על אדום לבן?! – ודאי שלא!

אם קיבלת אישור לבנות עוד 30 מטר גינה, ו'נשפך' לך בטעות עוד מלט – נהיה 42 מטר; אם יש קנס על כל מטר שחרגת – בסדר גמור. אתה תספוג את זה. אבל אם על כל חריגה הורסים לך את כל הבניה – מה תעשה? אתה תבנה 29 מטר ולא 30 – ולמה? כי אם יבוא איזה פוזל אחד מהעירייה ויגיד לך "יש לך חריגה", יהרסו לך את הכל. לכן במצב כזה אתה נזהר מכל משמר! 😊

לכן, אומרים חז"ל, ברגע שהוקם המשכן והיו קרבנות, אדם היה יכול לומר לעצמו "בדיל ויעבור!" – אפשר לחטוא ולהביא אח"כ קרבנות לכפרה. לכן בא הקב"ה ולקח את נדב ואביהוא – להכניס בעם מורא ופחד!

אומר הרב פינקוס באחד המאמרים¹⁰, מה קורה לבנאדם שאכל צ'ולנט ושתה ויסקי בסעודה שניה של שבת, ואח"כ נתן קפיצה למיטה וישן כמה שעות לא מבוטלות – מה שנקרא 'מטוגן מכל הכיוונים' 😊 ואז התעורר ושכח ששבת היום – הטלפון צלצל בבית ועל הצג מופיע 'פיטרי' השותף שלו – "יענקילה גוד שבעס, מה נשמע?" "ברוך ה' – מה קרה פיטרי, הבורסה נפלה?" "תשמע, יש מניה רצינית לעסקה טובה – אפשר לעשות מכה מכה!" "ומה אתה אומר?" "הלב שלי אומר ללכת!" "אז תלך על זה!"

הוא סוגר את הטלפון וזוכר ששבת היום!!! 😊 – איך הוא יצלצל אל השותף בחזרה, הרי שבת היום – הוא רץ לבית הכנסת ומתחיל לבכות

¹⁰ **ברוך שאמר**: שיחות ר' שמשון, גלות ונחמה.

נושא השעור:

'צדוק הדין'

משיחותיו של הרב"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך חשבו (ביום רביעי) בלעד' !!!

לרב – "הרב! חיללתי שבת! התעוררתי מהשינה והויסקי שיגע לי את הראש – מה אני עושה?!"

אמר לו הרב: "אל תדאג. סע לירושלים ותקריב קרבן חטאת ויתכפר לך!"

ביום ראשון על הבוקר, מתקשר הבחור לפיטור השותף שלו – "נו מה קורה, איך העניינים?!"

"אתה לא תאמין! מארבע מיליון השקעה הרווחנו 40 מיליון!!"
"ישתבח שמו לעד!" – הוא הולך וקונה כבש באלף שקל ונוסע לירושלים להקריב את הקרבן – כמה יצא לו כל הסיפור! כולל הדלק הלוך חזור לירושלים, אולי 1500 שקל; 40 מיליון כנגד 1500 שקל – לכאורה, זה לא כדאי!?"

אומר הקב"ה: "ביום חנוכת המשכן, אני הולך להכניס מכה – מכה!" – למה?!! – כדי ללמד אותם "שלא תחשבו שעבירות זה משחק ילדים – עם כל בעל עבירה אני אבוא חשבון. שלא תחשבו שאם יש בית מקדש, אז תצליחו להימלט מעונש!" – וזה מה שנאמר {שמות כט, מג} **וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדּוֹ**.

בא הרב נבנצל בספרו ואומר דבר נורא – אם נדב ואביהוא לא היו חוטאים, ממילא הם לא היו מתים. אז מי היה מת?!! משה רבינו! באיזה גיל? – 81; 39 שנים של הנהגה במדבר לא היתה קיימת! – האם זה היה היה שווה את המחיר?!! – התשובה היא שכן! – ולמה? כדי שעם ישראל לא יזלזל בעבירה!

לאחר הדברים האלה, הייתי רוצה להקריא קטע מתוך המדרש בילקוט שמעוני;

אומר המדרש {ילקוט שמעוני, תהלים רמז תשפ"ה} – צמאה לך נפשי במדבר לראותך. **כן בקדש חזיתיך**. כמו שראיתי אותך בים כך ראיתי אותך בסיני ואין קדש אלא סיני, שנאמר {תהלים סח, יח} ה' בם סיני בקדש, ולא נזקתי שנאמר {שמות כד, יא} ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים, **כן בקדש חזיתיך וגו' מהו לראות עוזך וכבודך** אמר אהרן: ישראל שהיו הדייטים ראו אותך על הים ובסיני ולא הוזקו ואני שהשריתי אצלך במשכן שנאמר {ויקרא ח, לג} ומפתח אהל מועד לא תצאו, והזהרת את ישראל והזר הקרב יומת ונכנסו בני לראות עוזך וכבודך ומתו, א"ל הקב"ה למשה: אמור לאהרן כל מי שנכנס לאהל מועד שלא ברשות מצטרע וכן אתה מוצא בעוהיו ואם אתה מבקש שיהיו בניך מצורעים אותם שהם יושבים לפנים מכל המחיצות היית מבקש שיהיו יושבים לעצמן חוץ לכל המחנות שנאמר {ויקרא יג, מו} בדד ישב מחוץ למחנה, כיון ששמע אהרן אמר {סג, ד} **טוב חסדך**, שמתו בני, **מחיים**, מצורעים, **שפתי ישבחונך**, על כן אני מחוייב להודות לך ולשבחך, ובאהרן הכתוב מדבר מה כתיב אחריו {סג, ה} **כן אברכך בחייך בשמך אשא כפי**, וכתוב {שם ט, כב} וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם.

בספר מתוק מדבש של הרב יהודה מאיר טריקי מרבני חולון, קראתי סיפור שאירע לפני כשמונים שנה בארצות הברית, שאני חושב שבו מונח ענין צידוק הדין של אהרן הכהן בברכת הכהנים;

כותב הספר מתוק מדבש – בא' מבתי הכנסת, היה אחד מהמתפללים יוצא החוצה כאשר היה השליח ציבור מגיע לברכת הכהנים¹². רב בית הכנסת קלט את הדבר ויום א' החליט לשאול את אותו מתפלל בצורה מכובדת למה הוא יוצא באופן קבוע בברכת הכהנים, וכששאל הרב שאלה זו, התפרץ היהודי בבכי ואמר לו: "יש לי סיבה מיוחדת שנצורה בלבי ולא גיליתיה לאיש מעולם. אבל היות והרב שאל – אספר מה עומד מאחורי הנהגה זו" – וכך הוא סיפר:

"בזמן השואה, הייתי במחנה המוות אושוויץ, ובצריף שלנו נדחסו 800 אסירים, וכל א' קיבל קצבת אוכל יומית של 300 גרם לחם יבש.

¹¹ **ברוך שאמר**: ח"ו לחלל שבת תמורת כל הון שבעולם. אבל רק כדי להמחיש את הענין.

¹² **ברוך שאמר**: בחו"ל שלא כמו בארץ, הכהנים נושאים את כפיהם רק בג' רגלים (מדובר רק בבני אשכנז ולא בקהילות ספרד).

הגליון השבועי מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלפרט) למשפחת נחמן, בן ויולט זימבול ואליהו (אילי). שיום פקדו לי ניסן, (א' דר"ח איר), (בשבוץ הבא ביום שני בשב"ק)

לפעמים 'זכינו' למעט מרק מקליפות תפוחי אדמה. א' היהודים בצריף, היה יהודי בעל שאר רוח. קראנו לו 'הרב של המחנה'; הוא היה מקשיב בסבלנות לצרות האסירים, והיה מעודד אותם ומחזק את רוחם. ערב אחד כינס הרב את כל האסירים היהודים ואמר להם: אחיי! בעוד שבועיים יחול חג הפסח, ועלינו לחוג את ליל הסדר. עלינו להשיג מצות, ולכן כל א' יפתח את עיניו ואת לבו כדי להשיג מצב כשרה.

אחד האסירים ניגש אל הרב והציע את עזרתו – "אני עסוק בניקוי דירתו של מפקד המחנה"; הוא סיפר שהמפקד לא מוותר על שנת הצהריים שלו – בין שתיים לחמש; "בזמן הזה אני מנקה את ביתו, ובינתיים אני יכול להתגנב למטבח – להשתמש בתנור ולאפות בו מצות!"

הרב התרגש ממסירות הנפש של אותו יהודי, הסביר לו בקצרה איך להכשיר את התנור וכיצד אופים את המצות. כעבור כמה ימים, חזר היהודי לצריף, כאשר הוא מחביא מתחת לחולצתו מצות כשרות! הגיע ערב פסח, לאחר מסדר הערב התיישבו כל האסירים על הרצפה והתחילו בעריכת הסדר; הרב אמר את ההגדה בעל פה, ולאחר מכן חילק פיסת מצה לכל א' משמונה מאות האסירים, ובמקום ארבע כוסות של יין, נשפכו דמעות לרוב, גם מרור היה בשפע. אבל השמחה היתה עצומה – זכינו לאכול פירור של מצה שמורה במחנה ההשמדה 'אושוויץ'. לפתע נפתחה דלת הצריף ונכנסה קבוצת חיילים גרמנים, ולנגד עיניהם נגלה מחזה מדהים – 800 אסירים יהודים מכונסים יחד, יושבים על הרצפה ואוכלים מצות!

הקצין הגרמני רתח מזהב – תפס את האסיר הקרוב אליו, הצמיד לו את האקדח לרקתו וצעק "מי אירגן את הכינוס הזה?!! אם לא תגיד לי מיד, אהרוג אותך!!" – כמובן שאותו יהודי סירב להסגיר את הרב של המחנה – והנאצי המשיך לצעוק – "אם לא תגלו, אני אהרוג את כולם!!" – לפתע גם הרב ממקומו ואמר: "אני מודה באשמה! אני ארגנתי את הכול!"

הנאצי כיון את אקדחו לליבו של הרב, ולפני שירה חיך שטני ואמר: "אני לא אהרוג אותך סתם ככה. מחר נאסוף את כל המחנה, נעמיד במה גדולה ואתה תהיה בראשה, נספר לכל האסירים את מה שעשית, ואז אהרוג אותך לעיני כולם – למען יראו ויראו!!" למחרת כונסו כל האסירים. הנאצי העלה את הרב על הבמה – הצמיד את האקדח למצחו של הרב, לפתע הרים הרב את ידו – "מה אתה רוצה?!!", שאל הנאצי את הרב.

"יש לי בקשה אחרונה..."

"מה אתה רוצה?!! לחם?!! בשר?!! מרק?!!"

"לא... לא אוכל ולא שתיה אני רוצה..."

"אז מה אתה רוצה?!!"

"אני רוצה לתת משהו למאות האחים שלי שנמצאים כאן!"

"מה אתה רוצה לתת להם בדיוק?!!"

"אני כהן – ואני רוצה לברך אותם ברכת כהנים באהבה לפני שאני מת!" – הרב הרים את שני ידיו, והתחיל לברך את יושבי המחנה בברכת כהנים – "אשר קדשנו במצותיו וצונו לברך את עמו ישראל באהבה" – כופפו כולם את ראשם – והרב מברך – היה זה מחזה נורא ומחריד! מאות יהודים הרכינו את ראשם וים של דמעות נשפך כמים, היה זה בכי בלי קול. האדמה שהיתה ספוגה בדם, נרטבה בדמעות ורתחות של יהודים מעונים – והרב הוצא להורג!

לאחר השחרור מאושוויץ, נסעתי לאמריקה. בתחילה, עזבתי את היהדות. רציתי לברוח מהכל – לשכוח מכל מה שהיה. אבל המחזה של אותה ברכת כהנים, היה חקוק בלבי וזה עצר אותי מלהתבולל! התחנתתי עם אישה יהודייה ונולדו לנו ילדים. רציתי לשלוח אותם לבית ספר כללי שאין בו יהודים. אבל הדמות של הרב מאושוויץ עמדה מול עיני, ולכן שלחתי אותם לבתי ספר יהודים. וכך נשארתי שומר תורה ומצוות..."

"סיפור מדהים!", אמר רב בית הכנסת, "אבל למה אתה יוצא כל הזמן בברכת כהנים?"

אמר לו אותו יהודי: "אותה ברכת כהנים החזיקה אותי ושמרה את יהדותי – אינני רוצה לאבד את הזיכרון של אותה ברכת כהנים בברכת כהנים אחרת – כי זו הברכה שאיתה שמרתי את יהדותי ואותה אני אקח לנצח עד יומי האחרון!"

ברכת הכהנים שברך אהרן הכהן לראשונה בחייו, נעשתה לאחר צידוק הדין – שהצדיק את הקב"ה במעשיו ואמר **"שפתי ישבחונך"** – "כעת אני רוצה לשבח אותך, על שלקחת לי את הילדים!"

נושא השעור:

'צדוק הדין' ברוך שאמר

שימו לב !!!
מדובר בשיעור 'טרי'
של שנה זו - תשפ"ה,
שנמשך השבוע (ביום רביעי) באלעד !!!

משיחותיו של הרה"ג הרב ברוך רוזנבלום שליט"א

אם עד היום אנחנו מתאבלים על פטירתם של נדב ואביהוא, צריכה להיות לזה סיבה.

הייתי רוצה לומר דבר אחד שכותב **הזרע ברך** ובוזה לסיים :

אומר המדרש {במדבר רבה, פרשה יב, אות יב} - **להקים את המשכן, אמר רבי סימון בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לישראל להקים את המשכן, רמז למלאכי השרת שיעשו אף הם משכן, ובעת שהוקם למשכן הוקם למעלה, והוא משכן הנער ששמו מטטרו"ן, שבו מקריב נפשותיהם של צדיקים לכפר על ישראל בימי גלותם, ולכך כתוב: את המשכן, שמשכן אחר הוקם עמו, וכן הוא אומר (שמות טו, יז): מִכּוּן לַשִּׁבְתָּהּ פַּעֲלַת ה' מִקֹּדֶשׁ ה' כּוֹנֵנוּ יָדִיד.**

ומה מקריבים למעלה?

אומר **תוספות** {מסכת מנחות דף ק"י ע"א ד"ה ממיכאל בשם מדרש} - חד אמר כבשים של אש וחד אמר נפשותיהם של צדיקים.

הגליון השבוע מקדש לעלוי נשמת מור חמי אברהם (אלברט) למשפחת ברחמן, בן ויולט זימבול ואליהו (אילי). שיום פקדתו לי נישן, (א' דר"ח איר), (בשבוע הבא ביום שני בשב"ק)

אומר הזרע ברך - וידוע מה שאמרו רז"ל {במ"ר פ"ב ס"י יב} דבאותו המשכן עומד מיכאל ומקריב בו נשמתן של צדיקים בימי גלותן, וא"כ אפשר כמו שנתחנך משכן של מטה באותו היום ע"י קרבנות בהמות השייכים למשכן של מטה, כך נתחנך אותו משכן של מעלה בנפשות צדיקים אלו שהם היו הקרבנות של מיכאל למעלה וכמו שנאמר {ויקרא טז, א} 'בקרבתם' לפני ה' וגו' דר"ל שנעשים קרבן לפני ה' במשכן של מעלה וכאמור, ויוצדק לפ"ז מה שנאמר בפסוק 'כי היום ה' נראה אליכם' - דמילת 'נראה' יש בו אותיות 'אהרן' ו'אליכם' אותיות 'מיכאל' ע' בבעל הטורים והוא רמז נכון לדרכנו דשניהם נכנסו לכהונה בו ביום - אהרן במשכן של מטה וחניך אותו בקרבנות בהמות ומיכאל במשכן של מעלה שחניך אותו בנפשותן של צדיקים הללו ...

יוצא אם כן, שנשמותיהם של נדב ואביהוא היו הקרבנות הראשונים שהוקרבו במזבח של מעלה, ולכן פטירתן מגינה עלינו עד עצם היום הזה!

וזכותם תגן עלינו

להיוושע בתשועת

עולמים במהרה בימנו

אמן ואמן !!!

